Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (ôsma komora)

z 23. mája 2019*

„Hospodárska súťaž – Kartely – Trh recyklácie olovených automobilových batérií – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ – Koordinácia nákupných cien – Pokuty – Bod 26 oznámenia o spolupráci z roku 2006 – Bod 37 usmernení k metóde stanovovania pokút – Neobmedzená právomoc“

Vo veci T-222/17,

Recylex SA, so sídlom v Paríži (Francúzsko),

Fonderie et Manufacture de Métaux SA, so sídlom v Bruseli (Belgicko),

Harz-Metall GmbH, so sídlom v Goslare (Nemecko),

v zastúpení: M. Wellinger, S. Reinart a K. Bongs, avocats,

žalobcovia,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: I. Rogalski, J. Szczodrowski a F. van Schaik, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh podľa článku 263 ZFEÚ na zníženie pokuty uloženej žalobkyniam rozhodnutím Komisie C(2017) 900 final z 8. februára 2017 týkajúceho sa konania podľa článku 101 ZFEÚ (vec AT.40018 – Recyklácia automobilových batérií),

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora),

v zložení: predseda komory A. M. Collins (spravodajca), sudcovia M. Kăncheva a R. Barents,

tajomník: N. Schall, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. novembra 2018,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

Rozsudok [1]

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA a Harz-Metall GmbH (ďalej spoločne len „žalobkyne“ alebo „Recylex“) sú spoločnosti usadené vo Francúzsku, v Belgicku a Nemecku a pôsobia v oblasti výroby recyklovaného olova a iných produktov (polypropylénu, zinku a špeciálnych kovov).

2 Rozhodnutím C(2017) 900 final z 8. februára 2017 týkajúcim sa konania podľa článku 101 ZFEÚ (vec AT.40018 – Recyklácia automobilových batérií) (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) Európska komisia konštatovala existenciu porušenia článku 101 ZFEÚ v odvetví nákupu použitých olovených automobilových batérií používaných na výrobu recyklovaného olova. Tohto porušenia, na ktorom sa zúčastnili štyri podniky alebo skupiny podnikov, konkrétne, po prvé, Campine NV a Campine Recycling NV (ďalej spoločne len „Campine“), po druhé, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH a Société de traitement chimique des métaux SAS (ďalej spoločne len „Eco-Bat“), po tretie, Johnson Controls, Inc., Johnson Controls Tolling GmbH & Co. KG a Johnson Controls Recycling GmbH (ďalej spoločne len „JCI“), a po štvrté, Recylex, sa tieto podniky dopustili v období od 23. septembra 2009 do 26. septembra 2012 (odôvodnenia 1 a 2 a článok 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia).

3 Podľa Komisie dotknuté porušenie, ktoré predstavuje jediné a pokračujúce porušenie, malo formu dohôd alebo zosúladených postupov na území Belgicka, Nemecka, Francúzska a Holandska. Pozostávalo z toho, že štyri podniky alebo skupiny podnikov uvedené v bode 2 vyššie koordinovali svoje konanie v oblasti cien nákupu použitých olovených automobilových batérií používaných na výrobu recyklovaného olova (odôvodnenia 1 a 2 a článok 1 ods. 1 napadnutého rozhodnutia).

Správne konanie, z ktorého vychádza napadnuté rozhodnutie

4 Konanie sa začalo na základe žiadosti o oslobodenie od pokuty v zmysle oznámenia Komisie o oslobodení od pokút a znížení pokút v kartelových prípadoch (Ú. v. EÚ C 298, 2006, s. 17, ďalej len „oznámenie o spolupráci z roku 2006“), ktorú 22. júna 2012 podala spoločnosť JCL. Dňa 13. septembra 2012 Komisia priznala tejto spoločnosti podmienečné oslobodenie od pokút podľa bodu 18 tohto oznámenia (odôvodnenie 29 napadnutého rozhodnutia).

[*omissis*]

6 Eco-Bat požiadala o zhovievavosť 27. septembra 2012 a Recylex 23. októbra 2012, pričom v prípade, že by sa ich žiadostiam nevyhovelo, podali žiadosti o zníženie pokuty na základe oznámenia o spolupráci z roku 2006. Dňa 4. decembra 2012 Campine požiadala o zníženie pokuty na základe toho istého oznámenia (odôvodnenie 31 napadnutého rozhodnutia).

[*omissis*]

10 Listom z 24. júna 2015 Komisia informovala Eco-Bat a Recylex o svojich predbežných záveroch, podľa ktorých dôkazy, ktoré jej poskytli, mali značnú pridanú hodnotu v zmysle bodov 24 a 25 oznámenia o spolupráci z roku 2006, a preto mala v úmysle znížiť pokutu, ktorá im mala byť uložená. V ten istý deň Komisia informovala Campine o svojom predbežnom závere, podľa ktorého táto spoločnosť nesplnila podmienky na zníženie pokuty v zmysle oznámenia o spolupráci z roku 2006 (odôvodnenie 33 napadnutého rozhodnutia).

1 Uvádzajú sa iba tie body rozsudku, ktorých uverejnenie považuje Všeobecný súd za užitočné.

[*omissis*]

13 Dňa 8. februára 2017 Komisia prijala napadnuté rozhodnutie, v ktorom okrem iného vytýkala spoločnosti Recylex, že sa zúčastnila na porušení uvedenom v bode 3 vyššie od 23. septembra 2009 do 26. septembra 2012, a uložila jej spoločne a nerozdielne pokutu vo výške 26 739 000 eur.

[*omissis*]

Právny stav

[*omissis*]

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na nesprávnom posúdení pri uplatnení bodu 26 oznámenia o spolupráci z roku 2006 v súvislosti so spoluprácou Eco-Bat

136 Vo svojom štvrtom žalobnom dôvode Recylex tvrdí, že Eco-Bat nesplnila svoju povinnosť spolupráce podľa bodu 12 písm. a) a c) oznámenia o spolupráci z roku 2006, ako sa to vyžaduje v odseku 24 tohto oznámenia. Vzhľadom na to, že podľa nej na účely žiadosti o zníženie pokuty musia byť splnené kumulatívne podmienky bodu 12 písm. a) až c) tohto oznámenia, v prípade Eco-Bat sa pokuta nemôže znížiť. Preto by sa mal prijať záver, že namiesto toho, aby sa Recylex považovala za druhý podnik, ktorý poskytol dôkazy so značnou pridanou hodnotou, treba ju považovať za prvý podnik, ktorý poskytol takéto dôkazy. Komisia sa preto podľa nej dopustila nesprávneho posúdenia pri uplatnení bodu 26 prvej zarážky oznámenia o spolupráci z roku 2006, keď jej znížila pokutu v rozpätí od 20 do 30% namiesto rozpätia od 30 do 50%.

137 Recylex uvádza, že Eco-Bat nesplnila svoju povinnosť spolupráce vo viacerých aspektoch. Po prvé, ešte predtým, než Recylex požiadala o zhovievavosť, Eco-Bat poskytla neúplné a zavádzajúce informácie, pokiaľ ide o územia, ktorých sa týkalo porušenie. Eco-Bat totiž údajne uviedla, že porušenie sa obmedzovalo len na Nemecko, Holandsko a príležitostne na Belgicko. Eco-Bat tiež údajne vyhýbavo odpovedala na otázky Komisie, pokiaľ ide o porušenie týkajúce sa Francúzska. Po druhé, Eco-Bat neuviedla celý rozsah účasti jej zástupcov na porušení, čo preukazuje, že neuskutočnila dôkladný prieskum s cieľom poskytnúť Komisii úplný opis svojej účasti. Po tretie, Eco-Bat poskytla zavádzajúce informácie, pokiaľ ide o funkciu jedného jej zástupcu. Vo všeobecnosti odpovede Eco-Bat na žiadosti Komisie o informácie nepreukazujú skutočnú spoluprácu.

138 Vzhľadom na vylúčenie Eco-Bat sa preto Recylex domnieva, že mala nárok na maximálne zníženie vo výške 50 % v rámci prvého rozpätia bodu 26 prvej zarážky oznámenia o spolupráci z roku 2006. Pokiaľ ide o značnú pridanú hodnotu dôkazov, ktoré poskytla, Recylex sa opiera v podstate o rovnaké tvrdenia, ktoré uvádza na podporu prvého a druhého žalobného dôvodu.

139 Na pojednávaní Recylex potvrdila, že týmto žalobným dôvodom nemala v úmysle pripraviť Eco-Bat o zníženie vo výške 50%, ktoré získala.

140 Komisia uvádza, že medzi účastníkmi konania je nesporné, že Eco-Bat bola 27. septembra 2012 prvým podnikom, ktorý poskytol dôkazy so značnou pridanou hodnotu. Recylex bola 23. októbra 2012 druhým podnikom, ktorý poskytol také dôkazy. Vzhľadom na chronologické poradie predloženia dôkazov so značnou pridanou hodnotou Recylex v žiadnom prípade nemožno kvalifikovať ako prvý podnik, ktorý poskytol dôkazy so značnou pridanou hodnotou, aj keď bola Eco-Bat vyradená z tohto zníženia z dôvodu porušenia povinnosti spolupráce v súlade s požiadavkami bodu 12 oznámenia o spolupráci z roku 2006. V dôsledku toho sú výhrady Recylex týkajúce sa údajného porušenia povinnosti spolupráce Eco-Bat a jej tvrdenia týkajúce sa značnej pridanej hodnoty dôkazov, ktoré poskytla, bezpredmetné.

141 Ako prvá tu preto vzniká otázka, či v prípade, ak dva podniky predložili dôkazy, ktoré mali značnú pridanú hodnotu, môže druhý podnik zaujať miesto prvého podniku, ak sa preukáže, že jeho spolupráca nie je v súlade s požiadavkami bodu 12 oznámenia o spolupráci z roku 2006.

142 Na úvod treba pripomenúť, že Komisia prijatím oznámenia o spolupráci z roku 2006 vyvolala legitímne očakávania, čo okrem iného uznala aj v bode 38 tohto oznámenia. Vzhľadom na legitímnu dôveru, ktorú podniky, ktoré chcú spolupracovať s Komisiou, môžu vyvodiť z tohto oznámenia, je teda Komisia povinná postupovať v súlade s ním (pozri rozsudok z 29. februára 2016, Schenker/Komisia, T-265/12, EU:T:2016:111, bod 361 a citovanú judikatúru).

143 Ďalej treba pripomenúť, že konanie o zhovievavosti predstavuje výnimku zo zásady, podľa ktorej musí byť podniku za akékoľvek porušenie práva hospodárskej súťaže uložená sankcia, a preto musia byť pravidlá, ktoré sa k tomuto konaniu viažu, vykladané reštriktívne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. februára 2014, LG Display a LG Display Taiwan/Komisia, T-128/11, EU:C:2014:88, bod 167).

144 V bode 26 prvej zarážke oznámenia o spolupráci z roku 2006 sa stanovuje:

„V každom konečnom rozhodnutí, ktorým sa ukončí správne konanie, Komisia určí, do akej výšky sa danému podniku zníži pokuta, ktorá by sa mu v opačnom prípade udelila v plnej výške. Pre:

– prvý podnik, ktorý poskytne značnú pridanú hodnotu: zníženie o 30 – 50 %,

– druhý podnik, ktorý poskytne značnú pridanú hodnotu: zníženie o 20 – 30 %,

– každý ďalší podnik, ktorý poskytne značnú pridanú hodnotu: zníženie do výšky 20 %.“

145 V bode 24 oznámenia o spolupráci z roku 2006 sa uvádza, že na splnenie podmienok na zníženie pokuty musí podnik splniť všetky kumulatívne podmienky ustanovené v bode 12 písm. a) až c) tohto oznámenia. V bode 12 sa uvádzajú požiadavky týkajúce sa povinnosti spolupráce. V podstate stanovuje, že podnik musí, po prvé, promptne poskytnúť skutočnú, úplnú a neprerušovanú spoluprácu počas celého správneho konania, čo si vyžaduje, aby podnik poskytol presné, nezavádzajúce a úplné informácie. Po druhé, musí ukončiť svoju účasť na údajnom karteli, a po tretie, nesmie ničiť, falšovať ani zatajovať informácie o údajnom karteli. V prejednávanej veci žalobkyne nespochybňujú, že Eco-Bat splnila druhú podmienku.

146 Bod 30 posledný odsek oznámenia o spolupráci z roku 2006 stanovuje, že ak Komisia zistí, že podnik nesplnil podmienky stanovené v bode 12, podnik nebude čerpať nijaké výhody ustanovené v tomto oznámení. Preto, ako je napokon nesporné medzi účastníkmi konania, požiadavky na spoluprácu v zmysle odseku 12 dotknutého oznámenia sú základným kritériom na určenie toho, či podnik má právo na úplné alebo čiastočné oslobodenie od pokút, alebo akékoľvek zníženie pokuty. Ak si nesplnil povinnosť spolupráce, nemôže sa voči nemu uplatniť zhovievavosť.

147 Na druhej strane však treba konštatovať, že z oznámenia o spolupráci z roku 2006 nevyplýva, že nesplnenie povinnosti spolupráce má vplyv na poradie žiadostí o zhovievavosť.

148 Treba tiež konštatovať, že podľa ustálenej judikatúry vyplýva zo samotnej logiky oznámenia o spolupráci z roku 2002, ako aj z oznámenia z roku 2006, že želaným cieľom je vytvoriť vnútri kartelov atmosféru neistoty, ktorá má povzbudzovať ich oznamovanie Komisii. Táto neistota vyplýva práve zo skutočnosti, že členovia kartelu vedia, že len jednému z nich bude poskytnuté oslobodenie od pokuty, ak nahlási ostatných účastníkov porušenia, čím ich vystaví riziku, že im budú uložené pokuty. V rámci tohto systému a podľa rovnakej logiky možno priznať podnikom, ktoré najrýchlejšie poskytnú svoju spoluprácu, väčšie zníženie pokút oproti pokutám, ktoré by im boli inak uložené, než aké bude priznané podnikom, ktoré poskytnú svoju spoluprácu neskôr (pozri rozsudky zo 16. septembra 2013,

Wabco Europe a i./Komisia, T-380/10, EU:T:2013:449, bod 147 a citovanú judikatúru, a zo 16. septembra 2013, Repsol Lubricantes y Especialidades a i./Komisia, T-496/07, neuverejnený, EU:T:2013:464, bod 334 a citovanú judikatúru).

149 Chronologické poradie a rýchlosť spolupráce poskytnutej členmi kartelu sú teda základnými prvkami systému zavedeného oznámením o spolupráci z roku 2006 (rozsudok z 5. októbra 2011, Transcatab/Komisia, T-39/06, EU:T:2011:562, bod 380; pozri tiež rozsudok zo 16. septembra 2013, Wabco Europe a i./Komisia, T-380/10, EU:T:2013:449, bod 148 a citovanú judikatúru).

150 Z toho vplýva, že ani znenie oznámenia o spolupráci z roku 2006, ani jeho štruktúra nepodporujú výklad, podľa ktorého v prípade, ak dva podniky predložili dôkazy, ktoré mali značnú pridanú hodnotu, môže druhý podnik zaujať miesto prvého podniku, ak sa preukáže, že spolupráca prvého z nich nie je v súlade s požiadavkami bodu 12 oznámenia o spolupráci z roku 2006.

151 Opačný záver by mohol viesť k hypotetickej situácii, v ktorej by dva podniky mali prospech zo znížení uvedených v jednotlivých zarážkach bodu 26 oznámenia o spolupráci z roku 2006. To by mohlo oslabiť motiváciu každého podniku zúčastneného na protisúťažnom karteli, aby spolupracoval s Komisiou čo najrýchlejšie, ale neposilnilo by to motiváciu úplne s ňou spolupracovať, pretože táto motivácia na skutočnú spoluprácu je už v plnej miere chránená hrozbou uplatnenia odsekov 24 a 30 oznámenia o spolupráci z roku 2006 zo strany Komisie.

152 Napokon treba uviesť, že Recylex neuviedla ani vo svojich písomných vyjadreniach, ani vo svojej odpovedi na otázku položenú v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania, upravených v článku 89 rokovacieho poriadku, relevantné argumenty, ktoré by spochybnili tento záver.

153 V dôsledku toho treba konštatovať, že Komisia sa nedopustila nesprávneho posúdenia, keď Recylex nepriznala zníženie v rozsahu od 30 do 50 % podľa bodu 26 prvej zarážky oznámenia o spolupráci z roku 2006. Aj keď Eco-Bat nesplnila svoju povinnosť úplne spolupracovať s Komisiou, nič to totiž nemení na skutočnosti, že Recylex bola až druhým podnikom, ktorý jej poskytol dôkazy so značnou pridanou hodnotou.

154 Z toho vyplýva, že zostávajúce tvrdenia sú neúčinné a štvrtý žalobný dôvod treba zamietnuť ako nedôvodný.

[*omissis*]

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (ôsma komora)

rozhodol takto:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Recylex SA, Fonderie et Manufacture de Métaux SA a Harz-Metall GmbH sú povinné nahradiť trovy konania.**

Collins Kăncheva Barents

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 23. mája 2019.

Podpisy